

terpeti, in o tem teče sedaj pravda, ktero si prizadeva francoski poročnik Lavolette, če bo moč, z dobro dokončati. On terja, da naj neha zatirovanje rimskih katoljčanov v Palestini, in svetje turški vladi, da naj davšin, ktere ji morajo kristjani vsake vére odrajtovati, ne pobera več v Jeruzalemu po pašatu, ampak naravnost v Carigradu (Konstantinopel).

Nadjati se je, da saj poslednji nasvét bo sultanu všeč, ker od tistih 20.000 frankov, ktere vsako leto kristjani (rimski katoljčani, greki, jermenci in protestanti) pašatu Jeruzalemskimu odrajtujejo, ni sultan v Carigradu ne beliča vidil. Če se bo pa davek v Carigradu odrajtoval, ne bojo ključi Jeruzalemske cerkve več v rokah turškiga pašata, kakor dosihmal, ki po svoji glavi tistim veči pravíce dovoli, ki ga bolj podkupijo.

Po tem se bo mnogim razpartijam v okom prišlo, in mir in sprava med različnimi kristjani se bo lože ustanovila.

To je ob kratkim popis tiste važne pravde, o kateri se v mnogih časnikih že precej časa bère, in so jo tudi „Novice“ že omenile.

Slovanski popotnik.

Spisuje Fr. Cegnar.

* Zap je spisal v českem jeziku zemljopis austrianskega cesarstva z zgodovinskim pridaikom po najnovejših izvorih. Dobi se v Pragi in veljá 30 kr.

* Lebedova fabrika v Pragi je krasno izdelala puško z dvema cevka za serbskega kneza Aleksandra Karadjordjevića. Umetniško krasoto in bogato delo je vsak občudoval, kdor ga je vidil. Zdaj je ondi v delu par samokresov, in sicer za velkokneza in nastopnika ruskega prestola.

* „Serbski Viestnik“ pravi, da serbski knez ne smé dopustiti, da bi se utečenci iz Bosne na Serbsko puščali; zavolj tega je deželna vlada v Temišvaru ustanovila, da bi se tem ubogim naselnikom mesto v Rumi dalo, kjer bo za nje naša vlada skerbela.

* V česko je prestavil Vlasak iz poljskega ukrajnsko povest „Maria“, ktero je spisal Malčevski. Dobi se v Pragi in veljá 30 kr.

* Ravno se je izdal drugi zvezek časopisa českega muzeuma.

* Nekteri Serbi se trudijo v Novem Sadu serbsko narodno gledišče napraviti. Kako težavno da je tako napravo v djanje vpeljati, se je pokazalo pred dvéma letoma v Ljubljani in letos v Zagrebu, kjer se ni nikodar dovolj igravcev oglasilo, ki bi bili sposobni za narodne igre. Da pa ni dvomiti, da se bode v Zagrebu narodno gledišče vendar le pred ali pozneje ustanovilo, se iz tega vidi, ker so se Horvatje tako obilno vdeležili in toliki zaklad založili za narodno napravo.

* Česki pisatelj Tomiček je spisal staročesko slovnico, ki bo na svitlo prišla v začetku prihodnjega šolskega leta.

* Slikar Karas je zopet poklonil narodnemu muzeju v Zagrebu sliko Omer pašata. (Ali jo je napravil o tisti dobi, ko poturčenec kristjanske Slovane preganja?)

* Gosp. Bronikovsky je izdal svoje pesme pod naslovom: Mnemonion.

Novičar iz slovanskih krajev.

Iz Celovca. V „šolskem prijatlu“ se bere sledeče: „Visoko ministerstvo za uk in bogočastje je škofije slovanskih dežel poprašalo: alj bi še treba bilo, stare nemško-slovenske in s Bohoričico tiskane katekizme spet

vnovič v natis dati. Za božjo voljo bodimo saj iz celega serca zadovoljni, ako se slovenska mladina po deželi en pravopis brati in keršanski nauk u svojem maternem jeziku naučí! Kako izversten je „Mali katekizem za pervašolce“, ki so ga presv. knezo-škof Lavantinski sestavili, ki je že tiskan in le samo 5 kr. sr. veljá!“

Vse poterdimo iz serca, kar „šolski prijatelj“ omeni, in le teško verjamemo, da bi slavno ministerstvo mešance v pravopisu želelo, ker za gimnazije ni le Bohoričice prepovedalo, temuč je celò ukazalo, da zavolj edinosti slovenske pisave naj se berilo skoz in skoz po oblikah državnega zakonika spiše. Naj bi okorna Bohoričica že enkrat mir imela! Sej tistim, ki po nji hrepené, za slovenšino ni celò nič mar.

Iz Celja 31. julia. Danes je bila tukej lepa, za stariše in otroke vesela slovesnost razdelitve šolskih daril pridnim učencam in učenicam Celjskih normalnih šol. Opustim slovesnosti popisati; le ene reči omenim, ktera se mi hvale in posnemanja vredna zdi, namreč: da so razdeljene šolske darila večidel bukve bile domačih pisateljev, nemških in slovenskih. Med nemškimi darili je bila večjim deklicam podarjena zares lepa knjižica, ki jo je zložil gosp. H. Costa: „Die Herzogin von Angoulême. Ein Lebensbild“, ktero zdaj pridno Celjanke — deklice in njih matere — z veseljem prebirajo. J. Š.

Od sv. Trojice na Štajarskem. Na Kisli Vodi (Rohitsch) je toliko gospôde letos, da jim prebivališa manjka; med njimi je junaški ban Jelačić s svojo priljudno ženko; njemu v čast se lepo slavenske viže godejo, kateri glas se po hribih in dolinah razlega, da živo veseli vsako slovensko serce. — Tudi naš preljubi milostni knez in škof g. Slomšek so prišli zdravja iskat, ktero jim iz globočine serca želimo. Bog jim daj veliko let zdravim svojo verno čedo pasti. — 28. julia je na Horvaškem pri sv. Petru na Taberskem strela žensko ubila, ktera je pod verbo vedrila. — Pšenica je letos lepa, in za tretji del bolj plenja kakor lani; rež je tudi lepa; bob je slab, krompir je še dozdej zdrav, jabelka so redke, hruške obilno polne, slive srednje, orehov bo malo. — Na grozdji se sèntertjè neka bolezin kaže; na terti začne listje rumenkasto prihajati, jagode pa černekaste, potem ene spokajo, druge pa sognjijó; tode to se vidi le na nekterih tertah; Bog nas obvari še take nesreče! Naš prečastiti gospod okrajni sodnik Sirk v Rogatecu so se za vinorejo verlo pognali, ker pri nas je lepa lega za gorice. Janez Žurman.

Iz ipavskiga Šent-Vida 28. julia. Pretekli dni je bila ipavska dolina zopet z nazočnostjo našiga občepoštovaniga deželniga glavarja, gosp. grofa Chorinsky-ga osrečena. 20. julia popoldne so se v družbi svojih dvéh g. sinov in njuniga g. odgojitelja v ipavski terg pripeljali, ker so ces. pisarnice pregledali. Drugo jutro s pervim svitam so se dalje, na Pivko, podali. Da bi pa naravoslavno deželo dobro poznali, so jo verli pešic čez Nanos, nar visokejši goro notranjske strani, koračili, na kteriga očarivno glavo, čeravno so poletni žarki ipavskiga sonca hudo hudo prigrevali, so spremljeni od več gospodov v 3 urah prišli. Na verh pridši so se s posebno radovednostjo krog ozirali, ker skorej nepregledljivi zrenik se razvija iz sterme visočine, — le škoda, da jutrovni megleni zrak daljniga razgleda ni pripustil. Marljivo so po imenih na nižjih gričih in homcih samotno stoječih cerkvá in tudi nar manjših vasi popraševali, kar je vse pričujoče neizrečeno razveselilo. Občutlejev prenapolnjeni in vidno ginjeni so bili gosp. deželni poglavar, in kaj bi ne? Tu se vživa zrak, da čistejšiga želeti ni; od žlahnih rastlin in cvetlic dije duh, kateri bi